

« آداب و اخلاق کوهنوردی »

- ♦ در کوه هرگز کسی برتری ، تفوق و اولویتی در شأن و مقام نسبت به دیگران ندارد و تنها میزان برخورداری از اخلاق و منش والای کوهنوردی است که افراد را متمایز و قابل تقدیر یا احترام مضاعف می گرداند .
- ♦ صعود به قله ها و فتح بلندی های کوهستان تنها یکی از اهداف ورزش کوهنوردی است و همه آن نیست ، مبدا در این راه دچار لغزش و اشتباه شویم و سایر اهداف ارزنده کوهنوردی را به فراموشی بسپاریم .
- ♦ احترام و بزرگداشت پیشکسوتان در تمامی رشته های ورزشی از جمله کوهنوردی از اصول مسلم اخلاقی است و تمامی کوهنوردان باید خود را ملزم به رعایت این ارزش ها بدانند .
- ♦ در کوهنوردی در همه احوال و شرایط ، مقدم ترین کارها یاری رساندن به کسانی است که از شما تقاضای کمک کرده اند .
- ♦ بزرگترین و خطرناکترین دشمن یک کوهنورد ، غرور و تکبر است .
- ♦ کوهنورد واقعی ، کوهستان را میدان مسابقه نمی انگارد و با او به ستیز بر نمی خیزد ، بلکه آنرا چون دوستی بی نهایت مهربان و گشاده رو می بیند که سفره نعمات خود را بی دریغ در برابر همه انسان ها گشوده است .
- ♦ ارتباط کوهنوردان با یکدیگر می باید رابطه ای سرشار از احساس دوستی و صمیمیت و در عین حال متأثر از منطق و استدلال باشد .
- ♦ به یاد داشته باشیم که در کوهنوردی برخلاف بسیاری از ورزش ها ، تنها عشق و علاقه بیکران به طبیعت و کوهستان است که آدمی را به بلندای کوهها و قله ها می کشاند و در انتها نیز نه مدالی هست ، نه جام پیروزی و نه عنوان تبلیغی . پس اینهمه خلوص و زیبایی را پاس بداریم و به همنوردان خود و صفای کوهستان عشق بورزیم .
- ♦ یک کوهنورد در همه حال به اساسنامه و مرام و مشی گروهی که در آن عضویت دارد وفادار خواهد ماند . رعایت این اصول حتی در زندگی اجتماعی نیز میتواند منشأ رشد و بالندگی باشد و سیرکمال معرفت و اخلاق را در انسان سرعت بخشد .
- ♦ اگر احساس می کنید توان لازم جهت همراهی در اجرای صعود خاصی را ندارید ، منصفانه خودتان داوطلب کناره گیری شوید . این موضوع نشان دهنده درک صحیح و کامل شما از توان خود و عدم ایجاد موانع در کارگروهی و به نوعی مشارکت در افزودن شانس پیروزی دیگران خواهد بود .
- ♦ هنگام صعود زمان مناسبی برای مواخذه ، انتقاد و محاکمه افراد خطاکار نیست . بهتر است این گونه بحث ها و جدل ها را به بعد از بازگشت از کوه موکول کنیم .
- ♦ در صورت حضور افراد مسن در جمع شما ، ضمن قایل شدن احترام مضاعف برای آنها همواره ایشان را زیرنظر داشته باشیم و به نوعی آنان را تحت حمایت خود قرار دهیم تا سختی ها و موانع موجب خستگی و آسیب آنان نگردد .
- ♦ به آیین گروه خود وفادار باشیم ، به انضباط گروهی پای بند و از تک روی در کوه به شدت خودداری کرده و نشان دهیم که این پای بندی به نوعی حفظ حرمت و ادای احترام به دیگران است .

(برگرفته از کتاب دانستنی های کوهنوردی

تألیف : دکتر حمیدی)

نشانید که نامت نهند آدمی

تو کمحنت دیگران بی غمی